

Küçük Paka

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Paka

Aysel Banu YAVUZAL

Ağaçların yükseldiği ve yaprakların bütün yıl yeşil kaldığı yağmur ormanının kalbinde küçük bir paka yaşırdı. Kırmızımsı kahverengi sıcak tüyleri krem beyazı beneklerle kaplı küçük bir kemirgendiydi. Büyük, parlak koyu gözleri merakla ışıldar, minik bıyıkları her yeni kokuda kıpırdardı. Her sabah orman patikasında koşar, evini paylaştığı maymunları, kuşları ve kurbağaları selamlardı.

Güneşli bir gün, küçük paka yere düşmüş meyveleri kemirirken ağır bir hışırtı duydu. Eğrelti otlarının arasından bir tapir çıktı—koyu gri-kahverengi derili, uzun ve esnek burunlu, büyük ve güçlü bir hayvan. Tapirin yumuşak koyu gözleri nazık görünüyordu ve sağlam bacakları yavaşça ve sakın sakın hareket ediyordu. 'Merhaba,' dedi paka. 'Ben Küçük Paka. Meyvemi paylaşmak ister misin?' Tapir başını salladı ve hemen arkadaş oldular.

Tapirin adı Tappy'ydi ve küçük pakadan çok daha büyüktü. Birlikte yağmur ormanını keşfettiler, derelerde sıçradılar ve dev yaprakların altında dinlendiler. Tappy uzun burnuyla sulu meyvelere ulaşıyor, pakanın çevik patileri ise lezzetli kökleri kazıp çıkarıyordu. Diğer hayvanlar onları bir arada görünce gülümsüyordu—benekli küçük paka ve büyük gri tapir, en iyi arkadaşlar.

Bir öğleden sonra gökyüzü karardı ve şiddetli yağmur yağmaya başladı. Yağmur yağdı da yağdı, yapraklara vurdu ve patikayı çamurlu bir dereye çevirdi. Küçük paka ve Tappy geniş bir yaprağın altına sokulup suyun yükselişini izlediler. 'Patika sular altında kalacak,' dedi paka, bıyıkları sarkmış halde. 'Bütün arkadaşlarımız mahsur kalacak.' Tappy başını salladı. 'Yardım etmeye hazır olmalıyız,' dedi sakın sakın.

Yağmur sonunda durduğunda küçük paka patikayı kontrol etmeye koştu. Su yolu kaplamıştı ve her yerde dallar ve çamur vardı. Maymunlar ağaçlardan endişeyle cıvıldıyordu. Kuşlar yukarıda kanat çırpıyor, kurbağalar ıslak taşların üstünde üzgün üzgün oturuyordu. 'Geçemiyoruz!' diye bağırdı küçük bir maymun. Pakanın büyük koyu gözleri kocaman açıldı. 'Endişelenmeyin,' dedi. 'Bir yol bulacağız.'

Küçük paka Tappy'ye doğru seğırtti. 'Patika kapalı!' diye cıyıkladı. 'Her yer dal ve çamur dolu ve arkadaşlarımız geçemiyor.' Tappy'nin nazık gözleri ciddileşti. 'O zaman temizlemeliyiz,' dedi. 'Ben güçlüyüm, sen de hızlısın. Birlikte başarabiliriz.' Paka kendini cesur hissetti. 'Hadi gidelim!' diye bağırdı ve sular altındaki patikaya koştular.

Patıkada su hâlâ yüksekti. Tappy suya girdi, kalın bacakları çamurda sağlam duruyordu. Küçük paka daha iyi görebilmek için devrilmiş bir dalın üstüne tırmandı. 'İleride büyük bir kütük var,' diye seslendi. 'Ve çamura saplanmış bir sürü küçük dal.' Tappy kütüğü güçlü burnuyla itti ama kütük neredeyse hiç kıpırdamadı. 'Sıkışmış,' diye homurdandı. 'Bir plana ihtiyacımız var.'

Paka hızlıca düşündü. 'Kütüğün altından geçip diğer taraftan itebilirim,' dedi. 'Sen de buradan çek.' Tappy başını salladı. Paka kütüğün altına fırladı, beyaz benekleri loş ışıktaki parlıyordu. Var gücüyle itti. Tappy güçlü burnuyla çekti. Yavaş yavaş kütük hareket etmeye başladı. 'İşe yarıyor!' diye sevindi maymunlar ağaçlardan.

Kütük yerinden oynayınca daha küçük dallara giriştiler. Tappy onları burnuyla süpürüp kenara attı, paka ise çamurdan dalları çekip çıkardı. Su etraflarında sıçırıyordu ama çalışmaya devam ettiler. 'Bacaklarım yoruldu,' diye soludu paka. 'Benim de,' dedi Tappy. 'Ama neredeyse bitti.' Kuşlar onları cesaretlendirmek için aşağı uçtu ve kurbağalar teşvik edici sesler çıkardı.

Güneş batmaya başladı ve yağmur ormanını turuncuya ve pembeye boyadı. Küçük paka ve Tappy patikanın çoğunu temizlemişti. Geriye sadece büyük bir çamur yığını kalmıştı. Tappy güçlü göğsüyle onu itti, paka ise diğer taraftan kazdı. 'Heey-ho!' diye birlikte bağırdılar. Çamur kayıp gitti ve patika sonunda açıldı. Çamur içinde ve yorgun ama mutlu, yan yana durdular.

Hayvanlar etraflarına toplandı. Maymunlar ağaçlardan sallanarak indi, kuşlar mutlu bir şarkı söyledi ve geyik açılan patıkaya nazıkçe adım attı. 'Başardınız!' diye bağırdı küçük maymun. 'Teşekkürler, Küçük Paka ve Tappy!' Pakanın büyük gözleri sevinçle parladı. 'Takım çalışması olmasaydı başaramazdık,' dedi. Tappy başını salladı. 'Arkadaşlar birbirine yardım eder,' diye ekledi nazıkçe.

O akşam hayvanlar yıldızların altında bir kutlama yaptı. Kurbağalar neşeli bir melodi çıkardı ve kuşlar onlara eşlik etti. Küçük paka ve Tappy birlikte oturup meyve paylaştılar. 'Sen iyi bir arkadaşsın,' dedi paka. 'Sen de öylesin,' dedi Tappy. 'Ve harika bir takım oluyoruz.' Maymunlar dans etti ve herkes kendini güvende ve mutlu hissetti.

O günden sonra yağmur ormanındaki patika açık kaldı. Küçük paka ve Tappy her sabah orada yürüyüp arkadaşlarını selamladı. Hayvanlar bir sorun çıkarsa iki arkadaşın yardım edeceğini biliyordu. Ve paka, yanında bir arkadaşı olduğunda küçük bir hayvanın bile büyük bir fark yaratabileceğini öğrendi.

Yağmur mevsimi yeniden geldi ama hayvanlar korkmadı. Patıkanın açık tutulabileceğini biliyorlardı. Küçük paka ve Tappy diğerlerine birlikte nasıl çalışılacağını gösterdi—iterek, çekerek ve yardım ederek. 'Takım çalışması zor işleri kolaylaştırır,' dedi paka. Tapir nazik gülümsemesini gösterdi. 'Ve arkadaşlar takım çalışmasını eğlenceli kılar.'

Bir g n gen bir maymun amura saplandı. K  k paka ve Tappy yardıma kořtu. Tappy g  l  burnuyla ekti ve paka arkadan itti. 'Teřekk rl !' diye bağırdı maymun. 'Rica ederim,' dedi paka. 'Arkadařlar b yle yapar.' Tapir bařını salladı. 'Hepimiz birbirimize yardım ederiz.'

Ve böylece, yeşil yağmur ormanında küçük paka ve tapir en iyi arkadaş olarak kaldılar. Birlikte çalıştıklarında hiçbir selin çok büyük, hiçbir çamurun çok kalın olmadığını biliyorlardı. Hayvanlar mutlu yaşadı, güvenli patıkada yürüdü ve her zaman birbirlerine yardım etmeye hazır oldu. Çünkü arkadaşlar birbirine yardım edebilir ve bu, bütün ormanı daha aydınlık bir yer yapar.